

еастирската черква; испѣлъ „херувикото“. Съ лирическият си баритонъ пѣвилъ сърдцата на сестритѣ „во Христѣ“. Слѣдъ *литургия*, сестра хаджи Евдокия (чирпанлийката), поканила пѣтника *понецъ* на сладка *лаксурдия* въ скромната си килия. Отъ дума на дума, пѣтникътъ попъ и сестра *Евдокия* излѣзли стари познати. Отъ „сестра во Христѣ“, *Евдокия* се прѣобърнала на „сестра на комититѣ“. Съ помощта на прѣкрасната авторитетна и пѣргавата Евдокия, Левски сполучилъ да основе въ *Самодивско доле женски калугерски, таенъ, български революционенъ комитетъ* . . . *Сестритѣ* се заклѣнали и на Апостола се обѣщали, че до гробъ вѣрни ще бѣдѣтъ на „тайната комитетска“ и на българското освобождение... Сестра *Евдокия* се запознала съ секретитѣ на *лозинката* и съ комитетската парола.

Левски се простилъ съ *Самодивско доле* и се запѣтилъ за *Тракийско поле*. Благополучно пристигналъ въ село *Царацово*, и си починалъ отъ дълга пѣтя въ домътъ на *Бай Иван*. Отъ *Царацово*, чрѣзъ Д. Матевски по „турската поща“, Левски писалъ на Ангела и на Димитра *Общия*. Писмата били шифровани съ помощта на *лозинката*, и адресирани така: а) *Ловечъ Маринъ попъ Лукановъ, кондурадѣжи*; б) *Русчукъ Колю Обретеневъ*. Читалище „Зора“. Чрѣзъ Обрѣтенова е писано на Ангелъ *Къзичевъ*, а чрѣзъ Марина П. *Лукановъ* на Д. *Общия*.

Въ писмата си, Левски е съобщавалъ на другаритѣ си вѣрни, че се е завърналъ отъ обиколката си въ *Карловско*, че тукъ ще прѣстои цѣлъ мѣсецъ, и че тѣ,

---

Бѣлѣжка. Сестритѣ „во Христѣ“ отъ Сопотския, Калюферския, Казанлъшкия и Самоковския женски манастири вършѣха слѣднитѣ комитетски работи: а) разнасяха тайната кореспонденция между градове и села; б) шпионствуваха на комитета в) проповѣдваха „тайно по селата и по паланкитѣ между женитѣ и старцитѣ идеята за въстание.